

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

SEPT

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093

E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

СВЕ ДАЉЕ ОД ДЕБЉИХ КОВЕРАТА ЗА ПРОСВЕТАРЕ

Платни разреди „на дугачком штапу“

Чекајући гаранције остаћемо без свега

Запослене у јавном сектору, а поготово просветаре који су највише погођени изузимањем обрачуна и исплате зарада већег дела запослених у овом сектору из досадашњег начина зарада у јавним службама интересује да ли ће министар Лазар Крстић успети у својој намери да уведе платне разреде у цео овај сектор, односно да запослени у јавном сектору који раде исте послове, без обзира у ком су делу сектора буду једнако плаћени. Иако смо као чланови Независног синдиката јавних служби и чланови гранског Синдиката радника у просвети Србије децидно били за увођење платних разреда јер смо једино кроз платне разреде видели могућност да се успостави, сада већ потпуно нарушен, „стари“ начин обрачуна и исплате зарада кроз коефицијенте и цену рада, односно однос у зарада запослених од 1:3 кад је реч о основном образовању, односно 1:5 када је реч о универзитетском образовању, морамо према том циљу изразити своју скепсу.

Наиме, на последњим преговорима у Министарству финансија коме су присуствовали и представници Министарства просвете, за три синдиката: СРПС, СВОС и Синдикат предшколских установа платни разреди су били прихватљиви и једино решење, док су три синдиката: СОС, УСПРС и „Независност“ декларативно били за платне разреде, а тражећи да се коефицијенти повећају за 10% (и одељенско старешинство дигне на 7%) **de facto** били против. Наиме, повећање од 10% не доводи ни у једној варијанти до прокламованог односа плата спремачице и професора од 1:3, односно 1:5, већ би за успостављање овог односа било потребно коефицијенте линеарно увећати за око 30%, јер би у противном са 10% већина запослених са мањим коефицијентима и даље била испод минималца, а однос између плата не би се опет много помакао од садашњег 1:2. Стога чуди одбијање ових синдиката да потпишу Протокол, јер наводно платне разреде не прихватају неке јавне службе, заборављајући да су управо ти који платне разреде не прихватају или траже изузеће они сектори који су и досад били привилеговани и који су први нарушили постојећи систем финансирања зарада и који изузећем и одбијањем да прихвате платне разреде уствари желе да задрже бољу позицију над онима који су остали заробљени превазиђеним системом плата у јавном сектору (просвета, култура и једним делом здравство).

Иако је непосредно пре одлуке најмоћнијег човека у држави да Србија иде на ванредне изобре, чувар државног трезора изјавио да ће „ до јула ове године бити уведени платни разреди за запослене у јавном сектору“ и то због чињенице да је „за буџет садашње стање неодрживо, не само зато што је јавни сектор прегломазан за економију какву имамо, већ и због тога

што су ту плате знатно веће него у приватном сектору“, нисмо оптимисти да ће се то и десити из простог разреда што увођење платних разреда подразумева измену законске регулативе и доношење новог Закона о јавној управи, којим би били замењени досадашњи Закон о буџету за 2014. годину и Закон о буџетском систему, као и досадашња фискална правила, а све то очигледно и поред добре воље да се учини, неће бити могуће урадити док се не спроведу избори, конституише нови сазив Парламента и изабере нова Влада. Шта више и садашњи закони у процедури биће повучени и још једном стављени „под лупу“ нове Владе у којој нисмо сигурни ни да ли ће сви садашњи министри сачувати своје ресоре.

За просвету је свакако лоше што нема потписан Протокол који би био какав-такав писани облик гаранције да нека нова Влада неће напустити реформски курс и идеју да се рационализацијом јавног сектора у коме је по последњим сумираним подацима на основу „личних карата“ свих оних који су те податке доставили Министарству привреде и финансија, неочекивани број извршилаца од **781.000** у јавном сектору доведе на број који сиромашна српска економија и порески обвезници могу издржати и одржати, као и увести нови начин јавних финансија који подразумева рационалније трошење постојећих буџетских средстава за плате у јавном сектору и дотације пензијама.

Елем, како у јавном сектору у овом тренутку ради поменутих **781.000** људи, од чега је на неодређено радно време запослено **645.000**, на одређено **73.000**, по уговору **55.000**, а преко задруга још **8.000** људи, садашњи начин финансирања сектора је на средњи и дужи рок неодржив и води у „кубански модел“ финансирања јавних финансија – сви запослени имаће минималац. При томе, чињеница да је просечно у последња четири месеца у пензију одлазило око **3.200** људи није довела до умањења броја запослених, јер је истовремено месечно запошљавано по **5.000** нових људи (односно број запослених у јавном сектору се увећавао за **1.800** људи месечно), што значи да раније донети закони о максималном броју извршилаца у овом сектору нису донели очекивани резултат.

У сваком случају подржавали смо и подржаваћемо да министар финансија не доживи судбину министра привреде и директора пореске управе, јер би то уствари значило да од реформи нема ништа и да „овај брод“ срља у потпуну пропаст. Гласови разума који долазе са стране из ММФ-а, Светске банке, из домаћег Фискалног савета и економске струке, политичари очигледно не чују, забављени својом муком како и поред свих неиспуњених обећања да остану (што дуже) на власти. А ми, чекајући гаранције („голуба на грани“), остаћемо без повишице („врапца у руци“).

Београд, **28.01.2014**.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ и
оснивач СРПС-а

